

[Indenrigsministeren.]

Folketingstidende for 1954-55, sp. 2318 og sp. 2326.

Sygehusforeningen plejer hvert år sammen med Købstadforeningen og Amtsrådsforeningen at rette en fælles henvendelse til indenrigsministeriet om forhøjelse af sygehustilskuddet, når de omtalte regnskabs-tal foreligger. Det forekommer mig, at de ærede forslagsstillere burde have afventet disse tals fremkomst, inden de fremsatte deres forslag. For mit eget vedkommende vil jeg forbeholde mig min endelige stilling til forslaget, indtil tallene foreligger.

Ordføreren for forslagstillerne (Thisted Knudsen): Det vil være lidt vanskeligt for mig at bringe den højtærede indenrigsminister en hjertelig tak for de bemærkninger, ministeren fremsatte om det lovforslag, der her foreligger til behandling. Ministeren gjorde bl. a. gældende, at tidspunktet endnu ikke var inde til at tage endeligt standpunkt til, hvorvidt staten skulle yde et større tilskud end hidtil til kommunerne til nedbringelse af sygehusudgifterne, og motiverede det med, at man endnu ikke havde modtaget sygehusenes regnskaber fra kommunerne og derfor ikke var i stand til at danne sig et virkeligt billede af den økonomiske stilling. Jeg forstod på den højtærede indenrigsministers bemærkninger, at kommunerne har pligt til inden den 1. november at indsende regnskabsmaterialet, men at dette endnu savnedes fra visse kommuner. Det er selvfølgelig meget beklageligt, hvis nogle kommuner, der ikke opfylder deres pligt, kan påvirke hele situationen på en måde som denne.

Jeg kan ikke se andet, end at hvis der skal være mening i at give dette tilskud på den måde, vi hidtil har gjort det, må man også tage i betragtning, at det bør komme skatteyderne til gode direkte ved en nedbringelse af den skatteudskrivning, man står foran. Sidste år fik det ingen indflydelse; det kom så sent, at både købstad-

kommunerne og amtskommunerne havde vedtaget deres budgetter. Hvis vi skal vente lige så længe som sidste år, vil man efter min mening komme til at stå i den situation, at både købstadkommunerne og ikke mindst amtskommunerne kommer til at forhøje deres skatteudskrivning, fordi sygehusudgifterne er steget så voldsomt, som det tilsyneladende er tilfældet. Dette finder jeg er meget uheldigt, særlig for amtskommunernes vedkommende.

Købstadkommunerne har 3 skattekilder, nemlig personskatten, de indirekte afgifter — afgifter på lys og kraft — som købstadkommunerne henter mange penge ved, og endelig ejendomsbeskatningen. I amtskommunerne derimod har man kun én kilde at tage af, nemlig beskatningen af fast ejendom. Derfor virker det meget urimeligt — det tror jeg den højtærede indenrigsminister vil erkende — at der skal udskrives større amtskommunale skatter, fordi sygehusudgifterne stiger. Der er to grunde til, at disse stiger, dels de stigende lønninger og varepriser, dels den stadige udbygning af sygehusvæsenet for at gøre det mere tidsvarende. Jeg henstiller derfor til den højtærede indenrigsminister, at han endnu en gang tager sit standpunkt op til overvejelse og giver mig ret i den betragtning, at der ikke, fordi sygehusudgifterne stiger, er grund til at forøge den amtskommunale beskatning, hvad der vil blive nødvendigt, hvis vi ikke får en ordning som den her foreslåede. Jeg synes derfor, at denne sag haster, og at indenrigsministeren som gammel kommunalmand burde forstå, at det må være nu, amtskommunerne og kommunerne i øvrigt får besked om, hvad de kan forvente på dette område. Det er den første betragtning, jeg har villet gøre gældende.

Dernæst er der venstres stilling til hele amtsbeskatningen. Hvis der havde været interesse for det forslag, venstre fremsatte om den amtskommunale beskatning sidste folketingsår om at løfte sygehusudgifterne ud af beskatningen på fast ejendom og føre dem over på de personlige skatter, havde vi